

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob četrkih, petkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojne izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ 18.— Naročnine se plačujejo naprej na mesečne brez priložne mesečne su uprava ne vrata.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifu v petiku; na naslove z debelimi črkami se plačuje prestop, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, do maši oglaš itd. se računajo po pogodb. Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu alica Caserma št. 18. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.
Naročnine, reklamacije in oglase sprejema upravnštvo alica Molino pisarno št. 3, II. nadst. Naročnine in oglase je plačevati leso Trst. Odprište reklame sije se proste poštnino.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Druga velika bitka.

(Izv. poročilo.)

Na Dunaju dne 5. nov. 1897.

Prejšnjega tedna že se je bila začela velika bitka med desnico in njenimi protivniki, med pravico in krivico, med ravnopravnostjo in nadvladjem. Ta bitka se je bila v zbornici zastopnikov naroda te polovice monarhije.

Predmetom, radi katerega se bijeti obe veliki skupini parlamenta, je začasna pogodba med to in ono drugo polovico monarhije: pogodba o prispevkih, ki naj jih plačujemo za ukupne stvari mi in Ogri, o vprašanju banke in o vprašanju trgovinskih zvez. Ali te je le navidezni razlog tem ljutim bojem, glavni razlog je drugi. Na desni je strank, ki niso prijazne pogodbi, a vendar se potesajo za nje; na nasprotni strani pa je strank, ki so prijazne tej pogodbi, a se vendar delajo kakor da so proti njej. Glavni razlog, ki je razvrstil stranke v dve veliki skupini, je v tem, da so na jedni strani, na desnici, stranke, zastopajoče one narode, ki še ne uživajo svojih pravic; dočim so na drugi strani — na levici — stranke, zastopajoče narod, ki uživa celó več, nego bi mu šlo po pravu in zakonu. Prvi hočejo, da dobe svoje pravice, drugi pa ne bi hoteli odstopiti od svojih privilegijev. Tu Nemci, tam Slovani. In vmes — Italijani: se svojim srcem, se svojim fanatizmom, svojo krivico in svojim sovražtvom do Slovanov škileči proti strani levice; se svojim računajočim razumom in v svojem strahu za svoje privilegije poklanjajoči se — pred vlado!

Prva velika bitka je bila v noči med 28. in 29. minolega meseca, v noči med četrkom in petkom prejšnjega tedna. Ta bitka je bila za 10 ur daljša in je izpala bolj v prilog levici, nego pa desnici. Zdelo se je, kakor da so slavila svojo zmago nasilja obstrukcionistov. In res se oni slavili to zmago. V Brnu so preslavljali 13 urnega govornika Lecherja; slavili so to zmago tudi v Gradcu in po raznih drugih mestih, po raznih novinah, in raznimi izjavami in pojavi.

PODLISTEK

Samostanka.

(Radevan.)

„No, kaj je rekla trmoglavka“, je dejala gospa Omsalova, svojemu skrbljivemu drugu, gospodu Omsalu, ko jej je ta naznanil, da ni mogel zatisniti očesa vse noč, da ga je vedno skrbelo, da se ne bi pripetilo kaj žalega njegovi hčeri.

„Šel sem v jutro k njej. Vsa zatopljen je bila v solzah, da me še slišala ni, ko sem ustopil. Oh, moje dobro srce!“

„Seveda, tvoje dobro srce te je zopet zavelo, da si še sam se začel jokati; kaj praviš, he?“

„Prosila me je, naj jo uslišim, naj jej ne odrekam tako neznanega veselja.“

„Ti si jej obljubil? Ali veš, kaj sem dejala, da se je punica jako razvadila sedaj doma in da jej je treba pregnati to njeno lahkost, a?“

Razkoračila se je gospa, podprla roko v boko ter strogo zrla svojo ubogo žrtev.

„Ko sem jej pa rekel, da si ti tako odločila in da jaz ne morem —“

„— da nimaš ničesar prenamediti. —“

„Da. Dejala je, da pojde v samostan.“

„V samostan, ha, ha, ona pa v samostan?“

Druga bitka pa je bila za 10 ur krajša. Počela je dne 4. novembra, ob 11. uri predpoludne, a izvršila se je — ob kratkih pavzah — dne 5. novembra ob 10. uri predpoludne. Trajala je torej 28 ur, samo jedno uro manje, nego ves dan in vso noč.

To veliko bitko je možno razdeliti na tri dele: 1) Javna podnevna seja, 2) tajna podnevna seja, in 3) nočna seja.

Ni mi namen, da bi vam opisoval tu vse grde prizore, vse škandale, vsa psovanja, vse podlosti in gnusnosti, ki so se uprizarjale to noč na sramoto našega parlamentarizma, na sramoto države in na sramoto — nemškega naroda! Na teh orgijah, na teh bahanalijah človeške zbesnelosti udeleženi so bili izključno le — Nemci: obstrukcionisti in antisemiti.

Vendar treba pripomniti, da poslednji so zgubili potrpljenje valed gnusnega vedenja Schönerejancev in so jeli le zblijati klin s klinom. Antisemitje so vzkipele, ker obstrukcionisti niso dopustili do besede dr. Luegerja. Cele tri ure je trajalo, predno je mogel začeti govoriti dr. Lueger.

Govornik je dajal po Schönerejancih, kakor da bi je s koli po njih. Kar sapo jim je zaprl. Potem pa jo hudo napadal Judeo-Madžaro. Rekel je, da Madžari nimajo skoro ničesar več svojega, ampak vse je že v rokah Judeo-Madžarov. Izrekel se je jako nepovoljno o napitnici nemškega cesarja v Budimpešti in tudi o nekih spomenikih, ki se imajo postaviti tam. Pezival je stranke, naj ne privolijo v provizorij in naj ne dopustijo, da bi Madžari še nadalje imeli 70% pravic in samo 30% dolžnosti.

Po govoru Luegrovem so predlagali obstrukcionisti, naj se seja zaključi. O tem predlogu se je moralo glasovati po imenih. Ali hkratu je hotel preprečiti glasovanje siloviti in grozni Wolf. Glasovanje se je vršilo velikimi težavami in ob prizorih, katerih ni možno opisati. Predlog obstrukcionistov je padel. Ob isto takih škandalih in izbruhih strupene jeze se je vršilo na to glasovanje o predlogu večine, da se razprava zaključi. Predlog se je vsprejel precejšnjo večino. Po govorih obeh

„Pa plakala je.“

„Seveda, ti si jo tolažil, da naj potrpi ter naj se uda materini volji; ona te pa ni poslušala, ampak ti natvezla, da hoče iti v samostan. In ti si jej verjel? Kratkovidnež! Dvornik pojde menda pa za njo. Reci, da jej je hiša vsako jutro odprta, naj gre moja hči iz hiše, kadar hoče, branila jej ne bodem.“

Rad bi bil gospod Omsal opravičeval sebe in svojo ljubljeno, a njegova družica ga je ostavila samega zaloputnivi vrata.

„Revica, revica“, mrmral je. Še slabše se jej godi, nego meni. Ko bi jej le mogel pomagati!“

Nataknil si je na glavo široko pokrivalo, stisnil v roko veliko kljukasto palico ter polagoma odkorakal iz sobe kimaže z glavo. Pred Zlatino sobo je obstal. Nagnil je uho k vratom, bi li slišal srce mu moreče vzdihne svoje Zlate.

Bilo je vse tiho.

„Ubožica, ubožica, tako mlada še, hm“, je godrnjal, odhajaje v pisarno.

Dolgo časa je ugibal sodni pristav Dvornik, bi šel ali ne. Slednjič se je odločil, da pojde potrkati k Omsalovim, bi li oddali ono, kar mu je tako priraslo k srcu.

generalnih govornikov se je vršilo zopet glasovanje po imenih o glavni stvari, o izročenju provizorija (začasne pogodbe z Ogorsko) proračunskemu odseku. Predlog je bil vsprejet kakimi 50 glasovi večine: obstrukcija je bila poražena.

Seja se je zaključila okolo 10. ure predpoludne.

Italijanci so igrali svojo ulogo. O prvem glasovanju v večerni seji so glasovali z obstrukcionisti proti večini. Kasneje so vsaj nekateri glasovali proti obstrukcionistom in za večino. Geslo jim je: Vsakemu nekoliko!

Ko je imel besedo Lueger, a je vendar govoril Schönerec — početkom večerne seje — padlo je v oči, kako sta pod poslednjim, na svojih sedežih sicer, sedela in pobožno poslušala katoliška duhovnika Guetti in Zanetti. Drugih poslancev ni bilo blizu neposredno. Nekoliko nižje so bili tržaško in istrsko-italijanska gospoda ter so poslušali Schönerecja tudi oni.

Proti jutru in zjutraj o glasovanju ni bilo videti nijednega italijanskega poslanca. Menda se najdejo še vedno, da svojim tičmiševim vedenjem in lovenjem iztisnejo iz večine svoje „politične protivnike“, Hrvate in Slovence. Ali so smešni! Toda še smešnejši se oni, ki jim verujejo!

DOPISI.

3 Pomjanskine. (Izv. dop.) Nikakor ni naš namen izzivati, ali vendar pri italijanskih poslancih, posebno pri poslancu V. kurije, dr. Bartoliju, bi pač ne škodovalo, malo potrkati. Onjemo, da se v kratkem prične gradnja železnice Trst-Kanfanar. Cenjeni čitatelji se še spominjajo, da smo pred nekaj časom spomnili naše priprosto ljudstvo, da bi ne škodilo marsikomu, ako bi mogel kaj zaslužiti o tako lepih zimskih dnevih. Že takrat smo pa opomnili, da so koperski prijatelji na vprašanje, dali bi se ne moglo merda dobiti delavcev v Kopru in seveda tudi v okolici, sposobnih za to

Dvornik je bil sodni pristav v našem mestu, imenitna partija, še dokaj prikupljiv, brez dolgov, z lepo prihodnostjo. Že zadnjič bi ga povišali v sodnika, a on v srčnem hrepenenju po dobrem srcu Omsalove Zlate je odbil mesto ter se zadovoljil z službo v mestu.

Dal si je po dolgem času zopet jedenkrat ostrgati bodečo brado, privil svoje redke brke na kvišku, obrisal več nego dvakrat ko steklo prozorni očali, kašljal, stopil k zrcalu ter se trudil, da bi pogodil, kako globoko naj se pokloni Zlati.

Gospica, gospodična Zlata. Srečno naključje, mila zvezda mi je bila vodnica onega srečnega dne — in tako naprej je ponavljal ter korakal po sobi.

Prišla je ura.

Srce mu je tolklo močno, ko je zagledal znano hišo, ko je stopal po onih stopnicah. Nervozno je držala levica pokrivalo, stresnil se je, pot mu je stopil na čelo. Na stranskem hodniku so se škripaje odprla vrata. Hrknil je še jedenkrat potem pa odločno potrkal na vrata, kajti začel je težko hojo gospe Omsalove.

Ustupil je.

(Pride še.)

delo, odgovorili kar na kratko, da tu ni dela v ev. Lepi gospodje to, kaj ne da? A še boljši prijatelj, kakor se radi nazivajo sami! Vendar se oglašamo se enkrat, dasi se koperska gospoda toli boje, da bi jim naši ljudje morda odvzeli že dobro in natanjko proračunjenega dobička. Da-li je vlada kaj ukrenila na naš poziv, ne znamo; pač pa vemo dobro, da gospodje poznajo naše ljudi le ob času volitev; a kadar je treba in čas, da bi naše ljudstvo kaj zaslužilo, takrat, no, takrat se ne poznamo! Takrat mislijo gospoda le nase in na svoje žepe. Mi bi pač ne govorili o tem, kubi ne znali, da je prevzel vse delo iz Kopra do Izole neki jako znamenit, ali pa, ako hočete, cenj. čitatelji, jako razupit mož iz Kopra. Mož je „naš“ in sto in stokrat „naš“, mož, ki dela neprecenljivih dobrot za — pa nikar ne mislite, za naše ljudstvo, ampak za svoj žep!

Torej ta mož, ki ga naši prodanci kaj radi nazivljejo doktorja (še celo c. kr. davkarija ga piše v volilne liste za doktorja), dasi mu ne pristoji to ime, ker še ni akademično izobražen, vzel je v zakup črto Koper-Izola. In veste-li, kje si je poiskal za to potrebnih kopačev, težakov in delavcev sploh? V blaženi Furlaniji! Najbrže je malo poškilil preko črno-rumenih kolov. Torej Furlani naj bodo delali to železnico, ker so ceneji, a naši ljudje, ki so po ceni le ob volitvah, naj bodo požirali sline pri tem! Kako bi n. pr. revni Gažonci lahko služili in opravili isto delo ali Šmarci in drugi, ki so tako blizu! Ne, oni bodo morali najbrže glodati na pol segnit „formenton“, polente tako ne bode odveč.

A davki, kedo jih plača? Morda oni „šior“, ki tako dobro skrbi za svoje ljudi? Sicer pa, ako se ne motimo, se koperski nasprotniki poslali pred kratkim nekega zaupnika tje v Furlanijo, menda v Ronke, da nabere za njih stotine Furlanov, ter jih pošlje v Koper. Če prav mislimo, je ta mož, ki ima in je imel na javnem trgu v Kopru posla s §. 126 k. zak., jako veljaven zaupen mož v Kopru, in seveda, po framazonskem receptu „Lege Naz.“ v Kopru, tudi velik prijatelj „Lege“, pardon §. 126 kaz. zak. Tega moža so, kakor čujemo, koperski gospodje poslali v Ronke, ali kam tja v Furlanijo, nabirat delavcev za novo železnico. O slepo ljudstvo! Sedaj te nihče ne pozna, a za volitve v Pomjano bodo isti gospodje sladki, slajši, nego med; in še cele dotični zaupni mož bode „šantal“ po Pomjani „per altro“, ako ga spuste svitli — bajoneti.

Cenjani čitatelj, ti pa premišljaj, kako smo še silno primitivni. Sicer, če Bog da, vozili se pa bomo vendar le po novi železnici, tudi če jo delajo Furlani tam iz Italije. Dandanes namreč pri nas ne veljajo domače moči, a denar, ta pa ta je dober.

Ali bi ne bilo torej dobro, da bi se naš „deputat“ Bartoli, kakor zastopnik ljudstva, malo zavzel za nas na Dunaji na vladi? Ali v Trstu?

Žal, dozdeva se nam, da je malo nade, da bi g. poslanec Bartoli, kakor „ljudski poslanec“, storil to stopinjo ter pomagal ljudstvu. Saj ga ni volilo ljudstvo, ampak gospoda sama in pa kupljeni ljudje, ljudstvo katere je ista gospoda kupila za drag denar.

Sicer bi pa ne škodovalo tudi dru. Antonu Gambiniju, ako bi kaj poskrbel za svoje volilce v Kopru. Tudi tam je niže ljudstvo silno potrebno kakega zasluzka, a nikogar ni, da bi mu ga dal. Čudimo se pa, zakaj se socijalistična lista ki tudi krožita po Kopru in baje tudi po okolici, ne potegneti za ljudstvo. Sicer pa, da resnice govorimo, je ravno ta okoliščina jako dobro agitacijsko sredstvo socijalnih demokratov.

Tako je: ako se širi socijalna demokracija, se zdi to popolnoma naravno in dobro getovim krogom; ako pa skuša slovenska stranka na Pomjanski priti zopet na krmilo občine, to je pa strašna pregreha! Nekdo se celo ni mogel vzdržati v svoji protislovenski jezi, ter je zadnji protest pomjanskih občanarjev imenoval naravnost „un ricorso del prete“. Kaj tacega smo vajeni čuti od poulične plačane sodrge, ne pa od olikanega moža, ki je celo, ako se ne motimo, uradnik — držav. Sicer pa — bob v steno!

Italijanski toli „božčkani“ poslanci so pa in ostanejo vendar le slabi zagovorniki svojih volilcev in figurirajo na Dunaji le kakor zastopniki „veliko-italijanske ideje, ne pa kakor zastopniki ljudstva.

Menda so le iz „viših ozirov“ tam gori na Dunaji, med tem ko strada isto ljudstvo, ki je pred časom kričalo kakor zbesnelo: „Evviva il nostro deputato Bartoli!“ A še ko strada, mu tako „skrbni in vestni“ poslanec V. kurije ne poskrbi še tega zasluzka, ki bi mu pristojal že po naravnem zakonu.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 8. novembra 1897.

K položaju. Volitev predsednika zbornice poslancev se bode vršila prihodnjo sredo. Glede osebe bodočega predsednika ni znano še nič pozitivnega. O tem se širijo različne govorice. Jedni trde, da se ta čast vnovič ponudi bivšemu predsedniku dru. Kathreinu, drugi menijo, da je bodočim predsednikom določen dosedanji prvi podpredsednik Abrahamowicz, tretji trdi zopet, da je sedaj na prvem mestu kandidatura nemškega konservativca Ebenhocha. Slovanska krščanska-narodna zveza je izjavila, da ne reflektira na to, da bi bila zastopana v predsedništvu (da-si bi imela pravico do tega po svojem številu), ker noče pomnožiti težav.

Danes ima zbornica zopet sejo. Nadaljuje se razprava o predlogih za obtožbo ministrov.

V soboto že se je bil zbral proračunski odsek v posvetovanje o nagodbenem provizoriju. Vse nemške opozicijske skupine so podale protest, v katerem izjavljajo, da smatrajo nezakonitim sklepe zbornice o provizoriju. Posvetovanja so se nadaljevala danes in morda tudi zaključila. Poročevalcem je menda določen Poljak grof Pininski. Le-ta sestavi svoje poročilo čim prej, da se bode moglo že prihodnji teden vršiti drugo čitanje nagodbenega provizorija. Opozicija zagotavlja, da o drugem čitanju napne zopet prav vse svoje sile proti provizoriju in da je pričakovati viharne razprave. Pa čemo videti, da-li bode juha res tako vroča, kakor jo kuhajo obstrukcijski listi in ali niso te juhe ohladili ledenomrzli curki, prihajajoči prav od onih strani, od koder jih ni malo niso pričakovali, marveč so pričakovali vspodbuje. Pomembno je vsakako, da glavno glasilo obstrukcije piše včeraj veliko mirneje in treznejše o porazu opozicije, nego bi bilo misliti. Obstrukciji se godi kakor vsakomur, ki strelja prenašlo in preljujo: zmanjka mu smednika in nima ga, ko bi ga potreboval najbolj.

Grof Goluchowski je dospel v Monzo minolo soboto popoldne. Avdiencia pred italijanskim kraljem je trajala jedno uro. Potem je naš minister za vnanje stvari konferiral z italijanskim ministrom za vnanje stvari in z ministrom predsednikom. Grofu Goluchovskemu so skazovali vse časti. O polnoči je odpotoval zopet.

Društvo „Dante Alighieri“ je imelo minole dni v Milanu svoj letni občni zbor. Zagrebški „Obzor“ je posvetil ob tej priliki imenovanemu društvu članek, v katerem označuje namen tega društva in visoko zanimanje zanj celo v najvišjih in vladnih krogih italijanskih. Društvo je, pravi „Obzor“, jako razširjeno, tako v Ameriki, kakor tudi v Evropi, kjer koli živi italijanski živelj, čegar širjenju in ščitenju posvečuje društvo svoje moči. Toda dejstvo, da društvo ščiti italijanske podanike po svojih naselbinah v drugih delih sveta, kjer imajo svoje kolonije tudi druge evropske države je jako hvalevredno nasproti onemu, s kakršnimi nameni nastopa društvo v avstrijskem Primorju, v Trstu, Istri in Dalmaciji. Ako se njega nameni morda gospodarske in humanitarne naravi po kolonijah, so pa nameni društva naravnost političnega in izdajkega značaja v avstrijskem Primorju. V teh pokrajinah deluje društvo v poitalijanjevanje hrvatskega in slovenskega naroda in dela za priklapljenje teh pokrajin h kraljestvu italijanskemu. Ali pa morda ne dela društvo v tem smislu, škodljivo v Avstriji, ako si ustanovlja v Spijetu novo šolo za „italijanske podanike“? Kako pa je v Istri in v Trstu? Saj nam ni treba ponavljati, kako je postopanje z denarji bogato preobložene „Lega Nazionale“, podružnice „Dante Alighieri“; dovolj je znano delovanje tega društva v svrhu uničevanja slovenske narodnosti; narodnosti torej, ki je zvesta svoji dinastiji habsburški, ki pa je tolikanj na poti ciljem obeh italijanskih društev. No, rekli bi, preznačilno je, da dobiva društvo „Dante Alighieri“ in z njim seveda tudi ob enem „Lega nazionale“, najviše priznanje italijanske kraljice same; značilno je, da izražajo

svoje simpatije društvu — in to brez pripomb z ozirom na društveno delovanje v Avstriji, zaveznici Italije — odlični državniki italijanski; a najznačilnejše pa je to, da merodajni krogi avstrijski mirno gledajo nastopanje društva na tujih mu, avstrijskih tleh. To dejstvo je še najbolj vznemirljivo za onega, ki mora s gnevom v srci in brez moči gledati, kako bi tuji kragulj hotel trgati kos za kosom od trupla naše monarhije. Zabeležiti je k sklepu zanimivost, da se nahaja v italijanskem društvu tudi neki Srbin — Popović — torej Slovan! Žalostna mu majka!

Gibanje socijalstov. Včeraj so zborovali socijalisti v več mestih. Na Dunaju so zborovali na 13 krajih, a tudi po večjih krajih, na Češkem in tudi v Trstu. Na dnevnem redu sta bila povsodi odprava časnškega kolka in svobodna kolpornaša. Shoda v Trstu se je udeležilo kacic 1000 oseb, med temi polovica Slovencev. Slovenski je govoril sodrug Kristan. Resnici na ljubo moramo poudariti, da se je govornik izogibal vsakemu napadanju na narodno stranko in je govoril stvarno. Ne treba zatirati, da smo tudi mi za vse take spremembe, ki olehčajo svobodno izraževanje javnega menenja.

Crispi in dvozveza. Znano je, da je stari Crispi star nasprotnik Francije. Znano je, kako je ta mož intrigiral in drezal, da bi zavel Francijo do neprevidnih korakov, da bi jo zapel v kako nesrečno vojno po želji — prijatelja mu Bismarcka! Spodletelo mu je in padel je. — Ali svoje nravi ni spremenil.

Stari italijanski lisjak intriguje še vedno, podtikaje francoško-ruski zvezi nameue, kakoršnih zveza nikdar imela ni. Pravi, da se je ta zveza ustanovila iz sovražnih namenov, obrnenih proti trozvezi. V prvo da si hoče Francija zopet prisvojiti Alzacijo in Letaringijo, Rusija pa Carigrad. Trozveza pa da ima popolnoma miroljubne namene. „Novoje Vremja“ odgovarja na to na kratko, da je Crispi že star in da — hira.

Bismarek o Momensu. Nemškega profesorja Momensena, ki je svojim pismom v „Neue Freie Presse“ ščuval avstrijske Nemce na brutalno postopanje proti nenemškim narodom, grajajo sedaj in obsojajo vsi trezni ljudje. Ne le v Avstriji, ampak tudi gori v Nemčiji. In, o čuda, med poslednjimi ni nikdo drugi, nego združitelj Nemčije, knez Bismarek. Nemški listi poročajo namreč o izreku izza osemdesetega leta, ki ga je storil Bismarek o Momensu, ko je veleučeni profesor napadal notranjo nemško politiko. Knez Bismarek je rekel tedaj: „Pripovedovanje prof. Momensena ima zame jako malo vrednosti. Kajti, kaj naj mislim o njegovi sodbi glede dvetisočletne prošlosti nemškega naroda, ako pa je profesor slep za sedanjost, na katero sije solnce?“ Nemška obstrukcija ima torej malo uzroka veseliti se tacega prijatelja, kakor je profesor Momen.

Različne vesti.

Volitve v zavarovalnico za slučaj neugod so izpale neugodno. O vzrokih ne moremo govoriti danes radi nedostatnosti prostora. Izvoljeni so samo trije Slovenci in sicer drž. poslanec Jos. Kušar in Andrej Krečič v načelnitvo ter J. Verbič namestnikom.

Pripomnjeno pa bodi, da ima vsa volitev toliko hib, da mora biti ovržena, če je le še kaj pravice. Tako je n. pr. v načelnitvo izvoljen odvetnik Riechetti, dasi nima ni aktivne, ni pasivne volilne pravice.

Za cerkvice sv. Cirila in Metoda, ki se zida v Padričah v proslavo cesarjevega jubileja, sta darovala naša poznana mecena in rodoljuba, gospoda Fran Kalister v Trstu in Josip Gorup na Reki vsaki po 50 glt. Odbor za nabiranje doneskov v gori označeni namen se čuti dolžnega, da v imenu okoličanskih Slovencev izreče najpriznanejšo zahvalo vrlima možema in dobrotnikom Slovencev za njiju plemeniti čin.

Od c. kr. policijskega ravnateljstva v Trstu. Nj. Velikanstvo cesar je podelil policijskemu komisarju v Trstu, Maksimilijanu Zeniju, naslov in značaj policijskega višega komisarja.

Suhe žemlje. Mi Slovenci se ne smemo čuditi, ako zapira svoje srce pred nami politično nam nasprotni tujec, saj je to nekako opravičeno pri njem s političnega stališča. Ako pa zapira Slovenec Slovence svoje srce, ki mu je vendar brat po

rodu, tedaj se moramo, ne samo čuditi, marveč tudi — zgrazati na takem rodoljubu. Taki rodoljubi živijo — kakor čitamo v „Domovini“ — nekje gori v slovenskem Štajerskem — a „sokrivcev“ ima ta „uzor-rod-ljub“ tudi po drugod — v okrajnem zastopu nekakega okraja. Nekemu dijaku, ki študira na kmetijski in vinarski ter sadjarski šoli v Klosterneuburgu pri Dunaju, je odgovoril ta „uzor“ na prošnjo za malo podpore: „Stipendija za obisk take (t) šole ni, in okraj nima posebnega interesa pri tem...“ (namreč, da bi se naobrazovali v kmetijstvu na takih šolah). Zanimivo pa je, da se mora ta učenec, ker mu nedostajajo sredstva, da bi poleg brane zamogel še kupovati si dragih strokovnih knjig, po več dni hraniti z samimi suhiimi žemljami (katerih dobiva po 8 za 10 novč.) in z vodo, ako hoče, da si pristrada za potrebno knjigo. Ako pomislimo še, da nastopa zima, čas, ko je pomanjkanje dvojno občutljivo, tedaj mora človeka zaboleti v srce taka krutost s strani sorojaka! Menda je temu „udu“ okrajnega zastopa vse jedno, ako ubogi dijak pogine mraza in glada, saj je on sit in na gorkem; zadostuje mu, da se izvije s frazo „ui!“ In dijak bode še kedaj delal v korist našega naroda na gospodarskem polju! Zato pa taka brezsrčnost nasproti narodnim delavcem zasluži dvakratne obsodbo!

Nadučitelj, ki skrbi za — drugo šolo! Iz sv. Križa nam pišejo: Srečna vas, ki ima takega širitelja omike, kakoršen je naš gosp. nadučitelj!

Mož ne opušta nobene prilike, da bi ne dal dokazov te svoje omike. Tako je storil tudi te dni, ko je prišla neka žena k njemu, da bi vpisala svojo hčerko v tukajšnjo ljudsko šolo.

Mi navadni ljudje bi menili, da jo je gospod nadučitelj vprejel prijazno. Kaj šel? Žena ni imela seboj predpisanih spričeval. A mesto, da bi jo bil poučil uljudno, kaj da zahteva zakon, jel je kričati in rohneti na ženo na tak način, da res ni bilo lepo. In kaj je zakrivila žena, da se je tako razrdil nad njo ta „olikaneec“? Nič drugega ni bilo, nego to-le: Minulo leto je bila deklica v Legini šolili!

Komentar naj si vsakdo napravi sam! Seveda se bo izgovarjal voditelj, zakaj da ni privedla deklice takoj začetkom leta? Na to pa odgovorjamo, da je bila deklica bolna in se ni upisala niti v Legino šolo. Menimo torej, da je g. nadučitelj jako vnet za šolo, a ne za ono, v kateri podučuje, ampak za — Legino!

Min Economo v Trstu bode praznoval dne 25. t. m. 25-letnico svojega obstanka. V proslavo tega veselega dogodka so zložili delavci tega znamenitega podjetja potrebno svoto za nabavo srebrnega lovorovega venca, katerega hočejo tega dne pokloniti sv. jemu pravi nemu gospodarju. V današnjih dneh je pač zabeleženja vredno, da je vendar še vedno trdk v Trstu, ki niso nikdar še skrivile nijeden las svojim delavcem radi političkega ali narodnega mišljenja. Venec je razstavljen v prodajalnici gospoda Antona Griona na borznem trgu št. 5.

Našim kmetovalcem. Onim našim kmetovalcem, ki so si naročili umetnega gnojila od c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani, sporoča „Kmetovalec“, da je družba prve dni tega meseca jela razpošiljati ta gnojila. Z ozirom na to, da je družbi razposlati 70 vagonov tega gnojila, naj naročniki potrpe. Vsi pridejo na vrsto, kakor so priglasi.

Že pojde! Sem si mislil ob času, ko so naši kmetje nosili v mesto vse polno gljiv. Opazoval sem magistratne organe, kako da se neki vedejo do naših kmetov. Parela je bila dana, da oni, ki služo težakki magistrat, „ne smejo“ znati slovensko! Ker se mi je stvar zdelo nemogoča, sem šel, da se prepričam osebno. Komisar, ki je bil določen v nadzorstvo prodajalkam gljiv, zna in govori lepo slovensko ter se je vel povsem pravilno in dostojno napram kmetom. To konstatiramo, da se ne poreče, kar se običajno pravi, namreč: da mi le kritikujemo vse! Straža Angeli (slavne-znan izza dogodkov v Barkovljah) je tudi govoril slovensko, toda le v — silii. Druzih nesreč ni bilo. Brejski.

Na novi poštni palači je bila uzidana dobra ura, po kateri se je človek lahko ravnal. Sedaj pa, ko Nemci obstrukcionirajo — ustavila je i omenjena ura svoje delovanje, ter spi že par tednov. Gospod Pokorny! Dajte pregledati bolnico, more

biti je še pomoči! Saj moramo misliti vendar, da je le bolnica, ker si ne moremo misliti, da bi bilo zaustavljanje ure na pošten poslopu tržaskem v kaki zvezi — z obstrukcijo. Brejski.

Iz Sežane se nam piše: Na slavnostnem banketu, prirejenem na čast odhajajočemu zaslužnemu okrajnemu glavarju, grofa Schaffgotschu se je nabralo za družbo sv. Cirila in Metoda 9 gld. Dičnim darovalcem srčna hvala.

„Slov. pevsko društvo“ naznanja pevcem in pevkam, da prihodnji torek, dne 9. t. m. ob navadni uri zvečer prično zopet pevske vaje.

Italijanska šola v nevarnosti. Iz Zadra se poroča, da je zaderski nadbiskup imenoval kateheta za italijansko deško šolo, ustanovljeno v Arbanasih po društvu „Lega Nazionale“. Imenovanje pa je združil z nalogom, da mora biti pouk v veronauku v hrvaškem jeziku. Ravnateljstvo „Lega“ je šlo „in corpore“ zahtevati od nadbiskupa, da prekliče svoj nalog, a nadbiskup je trden v svojem sklepu. Da vidimo: ali pade hrvaški pouk veronauka, ali pade šola? Kajti oblasti bi morale razpustiti šolo brez veronauka, ker bi kakor taka ne odgovarjala zahtevam zakona. Res, težka stvar!

Zopet ponižna prošnja. Pred časom je tožil nekdo, da se v kaznilnici v ulici Tigor ne oznanjuje beseda božja v slov. jeziku. Sedaj se je stvar poboljšala v toliko, da se sv. evangelij čita v slovenskem jeziku, a propoveduje se i danes izključivo le v laškem jeziku! Prosimo torej slov. vodstvo, naj vkrene potrebno, da se bode propovedovalo tudi slovenski, vsaj vsaki drugi praznik. Brejski.

Ljubljanske novice. Od tam se nam poroča dne 7. nov.: Ljubljana napreduje naglimi koraki po petresu! V tem napredku preskoči dobo najmanj za 50 let. In tako je tudi prav! Ljubljana mora pokazati, da je dežele Kranjske stolno mesto, in s svojim modernim razvitkom dokaže svetu, da ima pravega pojma tudi o kulturi in napredku. Vidi se pa tudi na vseh koncih in krajih, da je na krmilu občinske uprave zastop, energičnim in požrtvovalnim županom na čelo, čegar nepristranost in pravicoljubje se priznavata od vseh strani. Deželnozborna dopolnilna volitev za Vipavsko-idrijski okraj najbrže zmago prinese narodni stranki. Sposobnih in delavnih mož naj si volilci izbirajo za deželni zbor. — Kandidat trgovske in obrtne zbornice še ni znan po imenu. No, ne dvomimo, da bo vsi narodnjak in — mož odločnega in čistega značaja! X.

Kmetijska gospodinjstva šola o kr. kmetijske družbe v Ljubljani. Priprave za to šolo so dospеле že v lep štadij. Stvar sta zastopala v posebni konferenci, ki se je vrnila v tej stvari dne 26. oktobra v naučnem ministerstvu, družbin podpredsednik gospod državni poslanec Povše in ravnatelj g. G. Piru. — Sleherni pravi rodoljub slovenski mora z veseljem pozdravljati to velevažno misel, ki je neprecenljive vrednosti za naš narod, zlasti pa za našega kmeta, ki je podlaga zdravemu razvitku vsega naroda. Le z mislijo, da se kmetijska šola zasnove v mestu, se ne moremo dobro strinjati za v prvo.

Toda zasnovatelji so gotovo dobro premislili stvar in je pričakovati torej najboljšega sadu od te prekornostne ideje.

Pesnik-novomašnik. Znani slovenski pesnik in pisatelj, g. dr. Miha Opeka, je daroval dne 1. t. m. v Rimu novo sv. mašo. Novomašnik je Slovec iz ~~Kranjske~~ *Kranjske*.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 15. oktobra do 5. novembra poslali: Podružnica v Slov. Gradcu 12 gld. 66 kr. — Č. g. J. Menhart, kapelan ormoški, 3 gld. 5 kr., nabrane na trgatvi g. dr. Omulca na Litmerku. — G. dr. A. Mihalič v Ljutomeru iz nabiralnika v kavarni pri g. Seršenu 7 gld. 60 kr. — Č. g. Jos. Černko, župnik v Vuhredu, 25 gld., namreč 16 gld. 58 kr. udnine, 5 gld. 42 kr. iz nabiralnika v Marenbergu in od vesele družbe pri Sv. Ožbaltu 3 gld. — Slavna posejilnica v Žužemberku 10 gld. — Po. g. Amaliji Drufovi ženska podružnica v Gorici 100 gld. — G. Eg. Jeglič na Selu pri Lescah iz nabiralnika 2 gld. 48 kr. — Podružnica pri Sv. Ivanu pri Trstu po g. Ant. Trobecu 100 gld. — G. Francika Šmid na Gašterju pri Kranju iz nabiralnika 5 gld. — Meška podružnica v Celju 1 gld. 30 kr., katere so zložili „durakisti in marjašci“ pri Lemežu v Celju. — Slovenski častnik asbral

v veseli družbi 2 gld. 23 kr. — Izgledno delavna šentjakobsko trnovska ženska podružnica v Ljubljani 647 gld. 79 kr. — Priročna zahvala vsem dobrotnikom! — Za lepo Vrhovnikovo knjižico „O stoletnici Vednikovih „Lublankih Noviz“ je družba prejela lepo svoto 336 gld. 48 kr. Bog živi tudi te podpiratelje naše mladine, katerih imena se o priliki razglasé, in blagosrčnega gospoda pisatelja knjige!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Podporno društvo za slov. visokošolce v Gradcu prične z novembrom deliti podpore po meri pomočkov, ki so mu na razpolaganje. Dokler se ne ukrene nič drugega, se bo zbiral odbor vsako drugo soboto v mesecu. Do tega dne morajo dati prosilci svoje prošnje predsedniku; obrazložiti jih je seveda in podpreti s spričevali, ker bi se sicer ne gledalo nanje. Prva odboreva seja bo dne 13. nov. Slovenskemu občinstvu priporočamo to dobrodelno in rodoljubno društvo kar najtopleje; le z obilnimi podporami iz domovine mu bo mogoče, vspešno opravljati lepo nalogo, ki si jo je dalo. Prispevke je pošiljati blagovoljno društvenemu predsedniku, vseučiliščnemu prof. dru. Gregoriju Kreku (Graz, Vilefortg. 11).

Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju prejelo je poslednje mesece še sledeča darila: (Dalje.) Vlč. g. Jurij Jerman, župnik v Stabnu 1 gld. 50 nvč., g. Jož. Strajnik župnik na Zili, gg. Jakob Wang, c. kr. profesor v Beljaku, vč. g. Valentin Weiss, mestni kaplan v Beljaku, g. Lopus Janez in gospa Lopus Marija v Beljaku, vč. g. Jos. Zeicher, sem. duhovnik v Št. Jakobu, N. N., vč. g. Fr. Virnik, župnik v Lipi nad Vrbo, vč. g. Anton Gabron, župnik v Skočih dolu in vč. g. Matej Germ, župnik v Rabilu, darovali so po 1 gld.; vč. g. Fr. Sattler, kaplan v Rožaku, gg. Blaže Ranc, poštni uradnik in Lojze Knafelc, železniški uradnik v Beljaku po 50 nvč. — Iz Moravé poslal je g. Makso Pirnat, modroslovec, 17 gld. 30 nvč. — V Postojni nabral je gosp. Peter Kraigher, trgovec 23 gld. 50 nvč., katere so darovali: G. Dr. Dragotin Treo, odvetnik, 3 gld., g. dr. Dolschein, zdravnik, dr. Papež c. k. sodni pristav, Štefan Primožič, šolski vodja po 2 gld., gg. Matija Pemk, posestnik v Gradcu, Fr. Arko, posestnik, Avg. Petrič, pisar; Anton Dibrich, trgovec, Dr. Ponebšek, nadzornik, Ivan Rutička nadgeomter, Peter Kraigher trgovec, Ferd. Gaspari c. k. živ. zdravnik (ime nečitljivo) trgovec, Ljud., Ditrich, trgovec, Rihard Šeber, tiskar, po 1 gld.; po 50 nvč. so darovali gg.: J. Debevc, župan v Slavini, Morel, kmet v Hrašah, Jos. Innocente, slikar, Matevž Medica, posestnik v Št. Petru, Alojz Domicelj, trgovec v Zagorju, F. Kutina, trgovec v Postojni, Oton Grebenc, c. kr. davkar v Postojni. (Zvršetek pride.)

Novo društvo. V Ljubljani se je ustanovilo prvo krščansko-socialno železničarsko društvo v Avstriji. Razprostriralo se bode po raznih podružnicah po Kranjskem in po sosednjih deželah. Društvu bode namen boljšati in varovati duševne in gnotne interese svojih udov v dosego skupnega delovanja v prosep vseh železničarjev na temelju lojalnih, državo vzdržujočih, patrijotičnih načel. Sredstva v dosego tega namena se: dajanje brezplačnega pravnega varstva v stvarih, izvirajočih iz službenih odnošajev; predavanje, čitanje in razgovori o vseh stanovskih in strokovnih vprašanjih, kakor sploh o vsem, o čemer se treba poučiti, razun v političnih vprašanjih; naprava knjižnic; uvažanje strokovnih časopisov; sestavljanje in podpiranje peticij in prigovorov na merodajne oblasti in korporacije v svrhu povzdige materialnega stanja železničnih uslužbencev; dajanje podpor pomoči potrebnim udom; brezplačno dajanje in posredovanje prednjamov; podeljevanje domeska k pogrebnim stroškom za ude, oziroma člens njihovih rodbin; prijateljski shodi in prirejanje veselice; brezplačen pouk rednih udov v svrhu dovršitve strokovnih izpitov; izdavanje strokovnih del in brošur. — Društvu je pristopilo takoj prvi večer 200 udov. Predsednikom je izvoljen g. Wenig, namestnikoma Finžgar in Noč. Tajnikom Schott, blagajnikom Kraljič; tajnika-namestnika Ant. Gregorec in I. Pip; blagajnika namestnika Wizijsak in Barl.

Kje so despoti? „Obzor“ ima jako zanimivo črtico o ruskem carju Nikolaju I., katero primerja z dogodkom nemškega cesarja Viljelma II. in poročnikom Hanke-jem. Poslednji je šel v smrt, ker

ga je cesar Viljem razžalil tako hudo, da se je vojak spoznal nasproti Veličanstvu. A kaj je storil car Nikolaj I. v podobnem slučaju? Car Nikolaj I. je nekoč šel po ulicah petrograjskih in na iskajevskem mostu srečal tri dijake, ki ga niso pozdravili. Car jih je ustavil in jim zaklical: „Me-li poznate?“ — „Ne, ekscelencija!“ so odgovorili dijaki. Na to jim je car ukazal, naj idejo na glavno stražo, kjer se jih ima zapreti. Dijaki so ubogali in na glavni straži so jih zaprli skupaj v jedne sobo. Čez pol ure je došel na stražo carski kurir, ki je prijavil carjev ukaz, da je dijake takej prosti v zimsko palačo. V palači jih je pričakoval zapovednik dvorne straže, ki je prijavil komorniku njihov prihod. Komornik je sprovel dijake v krasno sobano, kjer je bilo pogrnjeno za tri osebe. Komornik je povedal dijakom, da jih je povabil car na obed, ker najbrže še niso obedovali. Dijaki so dobili obed, o kakoršnem sanjali niso v svojem življenju. K obedu pa izbornega vina in še šampanjca. Komornik je natočil štiri kupice. A četrta? Za koga naj bi bila četrta? V tem hipu so se odprla vrata in car Nikolaj I. je ustopil ter napil dijakom sledečimi besedami: „Gospodje, sedaj, ko ste užili kruha in soli od ruskega vladarja, sedaj ga boste poznali, kadar ga boste zopet srečavali. Živela naša država!“ — S temi besedami je car odpustil dijake milostno. In vendar se je pisalo tedaj in se še vedno piše v zapadni in srednji Evropi, kakov barbar da je bil car Nikolaj I.

Loterijske številke, izrečane dne 3. t. m.:

Trst	87,	61,	68,	21,	26.
Line	73,	41,	22,	28,	60.

Tržaško pismo.

IV.

Sam ne vem, kako in
zakaj sem začel mej grobove".
Boris Miran.

Ko sem stal na vseh svetnikov dan na tržaškem pokopališču, gospod urednik, sem delal različne primere in zaključke, tiče se tega in onega — življenja. V prvo pa mi je prišlo na misel, da prav za prav ni mnogo razločka mej tem in onim življenjem.

Tu prst — tam prst!

Tu kamen — tam kamen!

Človek je iz prsti in to ti najhitreje pove pogled v njegovo lice — prst, sama prst in kamen je — njegovo srce.

Ergo, filozofski zaključek je storjen, zdaj pa mi povejte, čemu vsa ta puhla prešernost, ki vlada na svetu? Ko sem z viška doli zrl na vrvečo množico „žive prsti“ mej bledim kamenjem nagrobnih spomenikov, mi je vsa ta prešernost stopila pred oči v vsej svoji smešnosti.

Memento mori!

Torej samo par pregibljev „pljučnega aparata“, pa si to, kar kaže tisti grozni angel Tanatos tam v mrtvaški galeriji! In teh par gibljev „pljučnega aparata“ preobrača „svet narobe“! Hu!

Vendar ta smešna prešernost ne miruje tudi na pokopališču, namreč prešernost v političnih stvarih. Nehote sem se namreč prašal, ali so na tem hribčastem prostoru pokopani — sami Italijani?

Vse same „familje“ in skoro nijedne „rodbine“ in vendar blizu polovice — slovanskih imen, seveda največkrat sijajno popačenih, kakor na napisih tržaških „štacun“!

Škandal! sem vskliknil nehote sam pri sebi. Ali hoče biti tržaško pokopališče statističen dokaz, kolik odstotek živi v Trstu — Slovanov?

Še mrtvi naj lažejo? Kaj pa poreko duše istih, ki so nosile v svojem živem prepričanju zvest, da so — slovanske, ako čepi na njihovem mrtvem delu taka v kamen vklesana laž? Žal da so nezmožne proti temu skrunjenju, sicer bi duhovi politično oskrunjenih mrtvih že imeli svoj „ples“ z onimi, ki nam še po smrti delajo krivico...

Toda v pobaženje moje ogorčenosti na tem kraju miru, kjer si politični nasprotniki ne sezaje v lase, — ker jih nimajo — mi je služila pač opravičena sumnja, da bi bil marsikdo pravičen svojemu ranjkemu v tem pogledu, ako bi — smel.

Radi tega pa sem dejal sam pri sebi, da bi ne bilo prav nič napačnega, ako bi se tržaška pokopališča ne ločila samo po — veri, marveč tudi po narodnosti, namreč, da bi tu živeči Slovani imeli svoje — „slovansko pokopališče“. Tedaj bi se morda „statistika“ pokazala v drugi podobi...

Pa še nekaj bi bilo zagotovljenega tržaškim

Slovencem, namreč — „Narodni dom“, katerega bi ne motila nobena sovražna sila in katerega bi gradili polagoma brez „akcij“ vsi oni, ki zama hrepene po vresničenju tega idejla v mesta Tržaškem.

Pa recite, gospod urednik, ako ta ideja ni „fulminantna“?

Pa izvedljiva, izvedljiva!

Morda se še vresniči nečega dne in tedaj se je bode veselil, ako bova še mej živimi, z Vami vred Vaš

Adriaticus.

Najnovejše vesti.

Dana 8. (Zbornica poslancev.) Podpredsednik Abrahamoviz se je spominjal izrazov, ki so padali v zadnji seji, in je grajal isto o stro, ker škodujejo parlamentarizmu. Opominjal je zbornice, da bi skoro nastopilo ozdravljenje tona v zbornici. (Živahna pohvala na desni, oporekanje na levi). Temu so sledili formalni predlogi in jedno glasevanje po imenih.

V nadaljnji razpravi se posl. Hofman pl. Wellenhof v imenu nemške ljudske stranke, posl. dr. Gross v imenu nemške stranke naprednjakov in posl. Zeller v imenu socijalistov podali izjave proti zadnjim izvajanjem finančnega ministra v proračunskem odseku. Govorniki so izjavili, da bi smatrali za zoperustavno, ako bi se nagodbeni provizorij usilil na podlagi §. 14 drž. tem. zakona. Isti govorniki so protestovali proti postopanju predsedništva v zadnjih dveh sejah, katerim postopanjem da je predsedništvo kršilo poslovni red. Po prečitaniu nekaj interpelacij, se je pričela tajna seja, ki se je bila pretrgala zadnjič. Ob 2. uri pop. se je pričela zopet javna seja.

Posl. Funke je dobil besedo, da utemelji zahtebo proti ministrom: grofu Badenju, finančnemu ministru Bilinskemu, justičnemu ministru grofu Gleispachu, ministru trgovine baronu Glanzu in ministru poljedelstva grofu Ledeburju radi tega, ker so izdali jezikovne naredbe. Seja traja dalje.

Dana 8. Delegacije se snidejo dne 16. no vembra na Dunaju

Carigrad 8. Dosedaj je rešenih 14 določeb mirovne pogodbe. Rešiti je še štiri točke.

Za slabotne

bolehave valed pomanjkanja krvi na živih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preiskusnega učinka je

železnate vine lekarja Piccolija v Ljubljani.

(Dunajska cesta)

poročeno od mnogih zdravnikov. — Poliliterska steklenica

velja 1 gld., pet poliliterskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Trgovinske brojavke in vesti.

Spomlad 1898 12.26 do 12.27 Oves za spomlad — — — — —
Ri za spomlad 8.92. 8.94 Koruza za maj-juni 1897. 5.51 5.53
Pšenica nova od 78 kil. f. 13.05 — 13.15 od 79 kilo
13.20 13.25 od 80 kil. f. 13.30 — 13.35, od 81. kil. f. 13.35
13.40, od 82 kil. for. — — — — —. Isčimen 5.90 9. —
prosu 6.15 — 6.45

Pšenica: dobre ponudbe, povpraševanje slabo.

Fredaja 50000 mt. st. trg miren. Vreme: oblačno.

Frage. Neračunljivi sladkor for. 11.72 do 11.74. Za

notranji trgovini: Centrifugal f. 36.50 Concasse f. 37. —

Cetveni f. 37.75 v glavah f. 38.25 — — — — —

Havre. Kava Santos good average za nov. 37. —

za mar. 37.75

Hamburg. Santos good average za december 30.25

za mar. 30.75 za maj 31.25 za september 32. — mirno.

Dunajska borza 8. novembra 1897

	predčeraš	danes
Drjavni dolg v papirju	102.30	102.35
Avstrijska renta v srebru	102.25	102.20
Avstrijska renta v zlatu	128.25	128.05
Avstrijska renta v kronah	101.85	101.90
Kreditne akcije	351.53	351.60
London 10 Let.	119.70	119.70
Napoleoni	9.58 1/2	9.58 1/2
20 mark	11.76	11.74
100 Ital.	45.15	45.20

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

(Južna železnica (Postaja južno železnice.)

Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:

7.45 predp.	brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25	brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9. —	omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55	poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50 popol.	omnibus v Kormin.
4.40	omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.25	poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05	brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05	brzovlak v Kormin.
8.45	mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10. —	mešani vlak do Mürzschlaga.
	Lekalna vlaka ob praznikih.
2. —	v Gorico, Kormin, Corvinjan.
4.25	v Nabrežino.

Tedenski vlak:

7.50 popol. (sreda) ekspres v Ostendo.

DOHOD:

6.55 predp.	mešani vlak iz Mürzschlaga, Boljaka, itd.
7.30	mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.35	brzovlak iz Kormina.
9.25	brzovlak z Dunaja.
10.25	poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.37	brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20	omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol.	poštni vlak z Dunaja.
7.45	omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.30	brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine.
.55	brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Hotel Volpich
„pri črnem orlu“ (Aquila nera)
TRST
Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò,
najbolj v središču
popolnoma na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
V pritličju „Restavracija Pilsen“
od F. Volpicha.

Domača slovenska gostilna
FRANA VALETIČA
v ulici Solitario št. 12.
Podpisani priporoča se slav. občinstvu za
obilen obisk ob vsaki priliki. Toči vipav-
ska vina, bela in črna, po najnižjih cenah.
Kuhinja je preskrbljena vedno z jedačami.
Postreže se tudi pristaim brinjovcem, tru-
pinovcem in slivovcem itd.
Udani **Fran Valetič**.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaela Italia
Via Malcanton št. 1.
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in
sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in
železnih blaganj, po cenah, da se ni bat
konkurence.

Na Najvišje povelje Njeg. c. in kr. Apost. Veličanstva.

XIX. c. kr. državna loterija
za skupne vojaške dobrodelne namene avstro-ogerske monarhije
Ta denarna loterija — v Avstriji jedina postavno dovoljena
— obsega 7278 dobitev v gotovem denarju v skupnem
znesku od 341.684 kron.

Glavni dobiček: 160.000 kron.

Za izplačanje dobitev jamči c. kr. loterijski zaklad.

Zrebanje se bode vršilo neprekinjeno dne 16. dec. 1897.

Jedna srečka stane 2 gl. a. v.

Srečke se dobivajo v oddelku za državne loterije na Du-
naju I. Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, v tobakar-
nah, davkarijah, na poštnih, brzojavnih in železniških ura-
dih v menjalnicah itd. Načrti za kupovalce srečk brezplačno.

Srečke se dopolnjujejo proste poštine.

O. kr. loterijsko-izplačilno ravnanje, oddelk za državne loterije.

PROČ S PETROLIJEM!
Razsvetljajte s plinovo žarečo lučjo na špirit
„Triumf“, jedino žarečo lučjo, katere gori
brez privoda plina.
Plinova žareča luč na špirit „TRIUMF“
sveti kakor električna, uporabi se na vsaki sve-
tilki na petrolej ter je sposobna za velike in maj-
hne prostore.
Za poulično razsvetljavo povečane in varne
proti vetru, so občinam neobhodno potrebne,
Gori navadnim špiritom in ne eksplozirajo.
Zaloga:
IVAN H. POHL V TRSTU
Via Carini 13.

V „Narodnem domu“
je odprl podpisani
PEKARIJO, v Barkovljah
v kateri prodaja ve-
dno frišen kruh, sladčice, pastete in vsa-
kovrstno meko po najnižjih cenah Jemlje v
pecivo tudi domač kruh. **Matiha Martinič**.

Uniforme za jednoletne prostovoljce
vseh orožnih vrst po najnižji ceni in s ko-
vrstne vojaške — prave po originalnih tvojarskih
cenah, kakor tudi civilne obleke po najnovejšem
kroju in fazonu po
Franu Jiras, zavod za uniformiranje
Ulica Caserma šte. 9.

Zaloga pohištva in tapetarij
lastnega izdelka, v ulici Cordaiuoli št. 2, (nasproti
pivarno „Aurora“)
kompletne zakonske sobe in jedilnice, železno pohištvo
in kuhinsko pohištvo po izvenrednih cenah. Prevzemljem
naročbe v vsaki stroki. Udani **G. Dalla Torre**.